

**Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji
wydanego w dniu 1 grudnia 2006 r. w sprawie T-203/06,
Eurostrategies sprl przeciwko Komisji Wspólnot Europej-
skich, wniesione w dniu 28 lutego 2007 r. przez
Eurostrategies SPRL**

(Sprawa C-122/07 P)

(2007/C 95/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Eurostrategies SPRL (przedstawiciele:
R.A. Lang i S. Crosby, solicitors)

Druga strona postępowania: Komisji Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu Pierwszej Instancji z dnia 1 grudnia 2006 r. wydanego w sprawie T-203/06, jedynie w odniesieniu do jego uzasadnienia;
- zasądzenie kosztów postępowania na korzyść wnoszącej odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Sąd Pierwszej Instancji naruszył zasadę równości broni, ustanowioną w art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka oraz w traktacie o Unii Europejskiej, odmawiając wysłuchania wersji strony wnoszącej odwołanie dotyczącej tego, czy otrzymała ona „odповідь o tym, że sprawa jest w toku rozpatrywania”, co w przypadku jej otrzymania przez wnoszącą odwołanie wydłużałoby termin Komisji o piętnaście dni, czyniąc zbytecznym wniesienie sprawy do tego Sądu.

Ponadto Sąd Pierwszej Instancji nie wysłuchał stanowiska strony wnoszącej odwołanie dotyczącego drugiego pisma Komisji, które, jak utrzymuje Komisja, zostało wysłane pocztą elektroniczną, lecz w rzeczywistości zostało wysłane faksem.

- 2) Sąd Pierwszej Instancji naruszył rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji⁽¹⁾ przyjmując, iż Komisja miała prawo do przedłużenia terminu o 15 dni na podstawie art. 8 ust. 2 rozporządzenia pomimo braku dowodu spełnienia przesłanek takiego przedłużenia. Jedną z przesłanek jest to, że „wnioskodawca zostanie powiadomiony”. Niemniej jednak, jedynym dowodem przedstawionym przez Komisję w tym względzie było to, że wiadomość została wysłana za pomocą poczty elektronicznej, nie zaś to, że została ona otrzymana. Wnosząca odwołanie utrzymuje, iż wiadomość elektroniczna nie ma skutku prawnego, do czasu jej przeczytania przez adresata. W ten sposób nie doszło do powiadomienia, a tym samym nie zostały spełnione przesłanki art. 8 ust. 2 rozporządzenia 1049/2001.
- 3) Sąd Pierwszej Instancji naruszył obowiązkową zasadę postępowania, poprzez nieprzystąpienie do oceny dowodów w celu wydania swojego orzeczenia. Strona wnosząca odwołanie powołuje art. 47 § 1 i 67 § 3 regulaminu Sądu Pierw-

szej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 2 maja 1991 r., jako przykłady obowiązku przeprowadzenia oceny dowodów.

- 4) Sąd Pierwszej Instancji popełnił oczywisty błąd w ustaleniach wypaczając ewidentne znaczenia przedstawionych mu dowodów. Zdaniem wnoszącej odwołanie przedstawiony dowód w żaden sposób nie świadczy o tym, że Komisja powiadomiła o swoim wniosku o 15-dniowe przedłużenie terminu.
- 5) Pomocniczo, w odniesieniu do zarzutu czwartego, Sąd Pierwszej Instancji popełnił błąd co do prawa wspólnotowego przyjmując, że wiadomość elektroniczna wywołuje skutki prawne z chwilą jej wysłania, a nie otrzymania.

(¹) Dz. U. L 145, str. 43.

**Skarga wniesiona dnia 28 lutego 2007 r. — Komisja
Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów**

(Sprawa C-123/07)

(2007/C 95/61)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele:
B. Stromsky i H. van Vliet)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2004/27/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2001/83/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy,
- obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy do prawa krajowego upłynął dnia 30 października 2005 r.

(¹) Dz.U. L 136, str. 34.